

70029087-3	13/09/2019	ידיעות אחרונות - המוסף לשבת	עמוד 30	1	26.22x35.65
המרכז הבינתחומי הרצליה - 84260					

בחירות 2019 מועד ב' / 4 ימים לקלפי

סיון רהב מאיר

שעתם הפחות יפה

כשמסביב התלהמות והקצנה אנחנו מגיעים אל ההצבעה הרביעית שלנו השנה, ותוהים אם בבחירות 2039 עוד יתגעגעו אל נתניהו מתנגדיו, בדומה להתרפקות על זכרו של בגין

שנאמר על בגין בזמן אמת. כך כתב איש התקשורת טדי פרויס בספרו "בגין בשלטון" בשנות ה-80. נשמע מוכר? "תרומתו למדיניות מוגבלת. לא כן תרומתו לגבי הנורמות שקנו להן שביתה ורפוס חיים שניצוקו בזמן שלטונו: היעדר סובלנות, צדקנות, שנת זרים, לאומנות, מיסטיקה דתית ואלומות. ממשלות קודמות עשו כמיטב יכולתן לכלוא אינסטינקטים אלו במרתף הפסיכולוגי של אזרחיהן. הוא, לעומתן, העניק להם לגיטימציה ואף זירז את גידולם. המתחים בימיו הגיעו למינימלחמת אזרחים. בימי בגין נהפכה ישראל למקום שבו הכוח הוא נורמה שלטת. על האלימות נגד השמאל הוא הסתפק בגינוי לאקוני.

"הוא מותיר אחריו ארץ, עם ויהדות מפולגים ומסוכסכים כים כפי שלא היו מעולם, מדינה על סף פשיטת רגל כל-כלית ושמןיותיה המדיניות הגיעו לשפל שעדיין לא היה כמותו. ממשלות רבות הולילו את עמיהן למצבים שהתכ-רו במהלך ההיסטוריה כבכיה לדורות. ממשלתו של בגין חוללה בכיה לדורות שמתגלה כבר בדורה. שלטונו יביא אחריו חורבן המדינה ויהפוך את ישראל למפלצת. התפטרותו תהיה השירות האחד והיחיד שיעשה למען ארצו. בימי הבליץ אמר צ'רצ'יל על הבריטים שגם אם תעמוד האימי פריה עוד אלף שנה יאמרו כולם: זו הייתה שעתם היפה ביותר". במהופך יפים הדברים לימיו של בגין בשלטון: גם אם ישראל תעמוד עוד אלף שנה, איש לא יאמר כי הייתה זו שעתם היפה ביותר."

לא אלף שנה אלא 30 שנים חלפו, והטקסט הזה מעלה גיחוך. שאלתי את ד"ר פיקאר מה דעתו כהיסטוריון והוא העריך: גם אצל נתניהו זה יעבור מדמוניזציה ללגיטימציה. חזרו לטקסטים שיתגעגעו לנתניהו הממלכתי והמתון והמאחד, מתישהו במהלך בחירות 2039.

sivanrahavmeir@gmail.com
הכותבת היא עיתונאית חברת החדשות

שבסוף היום נשטפת במים קרים. יאיר, מלבד למשוך בעט לא תרמת מאומה לעם ישראל. בזמן שאני חונקת, פיקדתי ובניתי יישובים אתה היית מספר סיפורים, פרונטור לבני קים, חממה לסטנדראפיסטים. אתה יאיר חולצה שחורה שכל מורשתו היא אפס אחד גדול".

איך לי ספק שהוא לא ניסח ולא קרא, אבל עד לפני כמה חודשים, אם תלמיד של המחנך הרב רפי פרץ היה מפרסם טקסט כזה, הוא היה קורא לו למשרדו לשיחה, להבין מה קרה ולהציע שיתנצל.

אצל סתיו שפיר, יאיר לפיד ואביגדור ליברמן זה בא טבעי. זה הסגנון. אבל איך כולנו נסחפנו לשם פרופ' יאיר עמיחי המבורגר מהמרכז הבינתחומי בהרצליה כתב השבוע דברים פשוטים ויפים: "אם הייתי מספר לאבא שלי, שכרח מגרמניה לישראל בשנות ה-30, הוא לא היה מאמין שאלה פניה של החברה הישראלית. מערכת הבחירות מורידה את ישראל לברכיים. במקום לכנות הגדרה חיובית, הם בונים קמפיין שלילי ואלים, תוך שלילה מוחלטת של האחר. אתה ואני שמנסים להכיר ולכבד את ההבדלים בינינו, אנחנו הרוח השקט. אסור שנעמוד מנגד מול גל השנאה ששורפת ומכלה את התקווה לחיים משותפים. בואו, כל אחד בסביבתו הקרובה המשפחתית, החברתית והמקצועית, נאמר ונסכיר ונבקש להחזיר את השפיות לחיינו. אחרת - אנחנו שותפים פסיביים לשנאה הזו."

מעניין איך הטקסטים המתלהמים של הבחירות האלה ייראו לנו בעוד כמה שנים, ממרחק הזמן. נראה לי שרוב האמוציות וההגזמות ונבואות הזעם על מצבנו - ייראו מגוחכות ולא רלוונטיות. הנה דוגמה: מי לא השתמש בבגין בבחירות האלה? כולם מתרפקים עליו כסמל למנהיגות אחרת, ליברלית, לאומית, ממלכתית. קוראים לנתניהו ללכת כבר בדרכו, במקום לפלג ולהסית. ההיסטוריון ד"ר אבי פיקאר שלח לי השבוע רק קטע ממה

הילדים שלנו ספרו וגילו שאנחנו הולכים להצביע בפעם הרביעית בשנה אחת. לפני כעשרה חודשים הצבענו בבחירות לראשות עיריית ירושלים. אחר כך הלכנו לסיבוב השני. בהמשך השנה הם עקבו יחד איתנו אחרי הבחירות הכלליות, ועכשיו אחרי הסיבוב השני. את הפרשנות הפוליטית הנוקבת ביותר קיבלתי בימים אלה במטבח: "אמא, נכון שאנחנו הדמוקרטיה היחידה במזרח התיכון, אבל אנחנו לא קצת מגזימים?".

אם אתם רוצים להבין מה קרה לנו, עד כמה החור דשים האחרונים הקצינו את החברה הישראלית, תסתכלו על שניים: כני גנץ והרב רפי פרץ. זה לא הם, זה פשוט לא הם. אני מכירה אותם קצת, עוקבת אחריהם הרבה ויכולה לזהות את המשחק.

לפני שנכנס לפוליטיקה, נדיר היה לשמוע מכני גנץ ביטוי חריף כלפי משהו. מר קונצנוס. אם הייתם אומרים לו שהוא ירוץ עם הסיסמה הבוטה "נתניהו דואג רק לנתניהו", הוא לא היה מאמין. כשנכנס לפוליטיקה הגדיר את עצמו כ"כיפה שקופה". עכשיו פניו מתנוססות מתחת לסיסמה "ממשלת אחרת חילונית". אין מצב, פשוט אין מצב, שגנץ היה אומר לפני שנה שהוא יחריש אנשים כמו מוטי יוגב או משה גפני ויראה בהם פסולי קואליציה. זו גם טעות פוליטית, כמובן, כי מי שרוצה להיות ראש ממשלה במפלגת שלטון בישראל לא יכול לרוץ על טיקט ה"הדתה" ועל לוקש ה"משיחיים", אבל זה לפני הכל מנוגד לאופיו. כל הביטויים שהוא מטיח בנתניהו - הם פשוט לא שלו. הנה רק מקבץ מהימים האחרונים: "אלוף העולם בפייק ניו", "אדם שאיבד כל רסן ומעצור", "ראש המפלגים", "מסית", "מושחת". לא יודעת מה עשו לו בישיבות הלילות במשרד די האסטרטגים, אבל זה עוד כלום לעומת הרב רפי פרץ. מתחת לשמו ולתמונתו עלה השבוע לרשת הטקסט הבא: "יש עתיד והעומד בראשה הם קופסת ג'ל למריחה והסתה

לא ברור מה עשו לגנץ בישיבות הלילות במשרד האסטרטגים, אבל אין מצב שלפני שנה הוא היה מחרים אנשים כיוגב או גפני ורואה בהם פסולי קואליציה. זו גם טעות פוליטית, כי מי שרוצה להיות ראש ממשלה לא יכול לרוץ על טיקט ה"הדתה" ועל לוקש ה"משיחיים"

